

Publicerad 2016-04-13 20:11 av agneta pichler

vår

våren har hittat till mitt
kalla rum
värmén tränger in

ändock
tar rädslan över
med ångest och stress
som en evig påklistrad skugga

tänk om du ångrar dig
tänk om..

ja tänk om du märker
min svaghet
att inte duga till
min osäkerhet
att jag alltid
förblir oälskad

det är tid nu
känner på mig nu

för jag är
ett barn av tiden

den tiden
som drejat mig
långsamt och plågsamt

tills skuggorna sakta
överfaller mig
gör mig
till min egna bebis
en sådan tyst en
som bara önskar
blundar och viskar
ett ord

så förbjudet

vajande som ett
orosmoment

smärtan i själen
tar över
inga tårar

bara längtan

jag vet älskade

fast du inte vet än

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren agneta pichler med Poeter.se id #21781 innehar upphovsrätten